

CSODATÉVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

Tartalomból:

Miseszándékok

2. old.

Részlet:

Rainer Maria Rilke:

Történetek a Jóistenről

3. old.

Egyházközségi hírek

8. old.

**SZENT ANTAL HÉT
PROGRAMJAI**

9. old.

RAJZ PÁLYÁZAT

10. old.

Elsőáldozók névsora

11. old.

Ürs: Hiszek a
szeretben

12. old.

Karítasz hírek:

13. old.

Múltidézés

14. old.

Ünnepi kipróbált receptek:
„Csoki csemege”

16. old.

Kalendárium:

Hallgató Szent János
püspök, remete

17. old.

Viccek: 19. old.

Rejtély: 20. old.

Ima a Barátokért

Uram, távolíts el tőlem minden akadályt, amely
korlátoz engem a jóban.

Törd meg szívem keménységét és szabadíts meg a
béklyóimtól!

Adj nyílt, éber szívet, amely mindig kész az igaz
barátságra!

Nyisd meg szívemet felebarátaim közeledésére!

Vegyem észre, ha valahol megértő szavamra, segítő
kezemre van szükség!

Lássák meg bennem az emberek az őszinte
szándékot,

hogy minden gondjukban, bajukban szívesen
osztozom,

s ha valami jót tehetek érdekükben, mindig
számíthatnak rám!

Uram, tárd föl szívemet, hiszen Te ismered a
legjobban!

Add, hogy mindenkinek mindene lehessen!

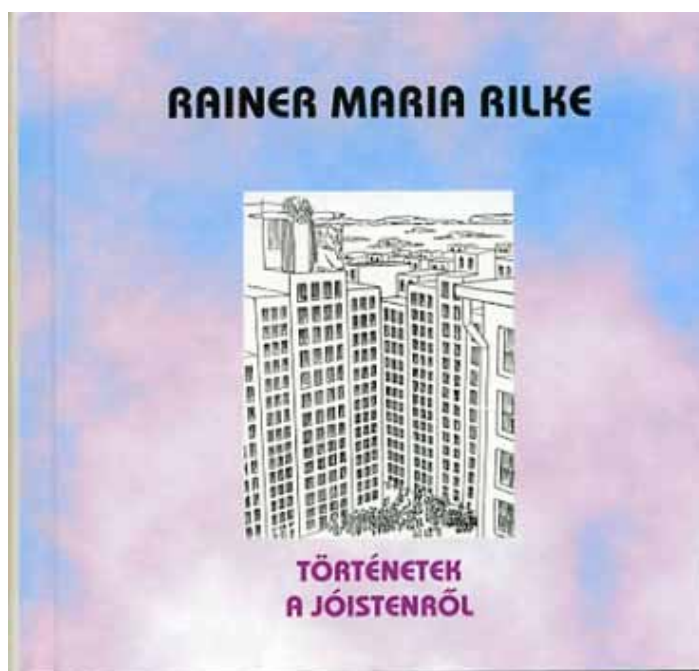
Ámen.

Miseszándékok**Május** (az esti szentmisek időpontja **18 h**)**Szentek és
ünnepeink**

1.	Vasárnap	9h: Rózsafüzér Társulat élő és elhunyt tagjaiért 18h:	Húsvét 2. vasárnapja Szent József, a munkás
2.	Hétfő	Kalmár János és Kalmár Ferenc	Szent Atanáz Szent Fülöp és Jakab apostolok Szent Mónika Szent Irén Szent Judit Boldog Gizella
3.	Kedd		
4.	Szerda		
5.	Csütörtök		
6.	Péntek		
7.	Szombat		
8.	Vasárnap	9h: Szabó Imre 18h: Szabó Lajos, Czige Gábor, Andra Mária, Czige Magdolna, Szabó Imre	Húsvét 3. vasárnapja Szent Mihály
9.	Hétfő	Krabót György, Krabót József és szülők, Túró István és Király Veronika; valamint a család élő és elhunyt tagjaiért	Szent Gergely Szent Izidor Szent Ferenc Szent Pongrác Szent Szervác Szent Bonifác
10.	Kedd		
11.	Szerda		
12.	Csütörtök		
13.	Péntek		
14.	Szombat		
15.	Vasárnap	9h: Tóth Dezső, Tóth János, Hajós Julianna 18h:	Húsvét 4. vasárnapja Szent Zsófia
16.	Hétfő	Papp Gézané Linka Juszti Hálából 45. házassági évfordulóra	Nepomuki Szent János Szent Paszkál I. János pápa Celesztin pápa Sziénai Szent Bernardin Bobola Szent András
17.	Kedd		
18.	Szerda		
19.	Csütörtök		
20.	Péntek		
21.	Szombat		
22.	Vasárnap	9h: Galgóczi József és a család elhunyt tagjaiért 18h: Dunai Péter és Kádár Rozália	Húsvét 5. vasárnapja Szent Rita
23.	Hétfő		Boldog Apor Vilmos Szűz Mária keresztények segítsége Szent VII. Gergely pápa Néri Szent Fülöp Szent Pelbárt Szent Vilma
24.	Kedd		
25.	Szerda		
26.	Csütörtök		
27.	Péntek		
28.	Szombat		
29.	Vasárnap	9h: Varga János 18h:	Húsvét 6. vasárnapja Szent Magdolna
30.	Hétfő		Szent Johanna Szent Angéla
31.	Kedd		

HOGYAN JUTOTT AZ ÁRULÁS OROSZORSZÁGBA?

Van itt a szomszédságban még egy barátom. Szőke hajú, béna ember, székét télen-nyáron szorosan az ablaknál tartja. Nagyon fiatalos a külseje, figyelmes arcában van valami kisfiús néha. De vannak napok, mikor megöregszik, a percek évek módján suhannak át rajta, s hirtelen aggastyánná válik, kinek fénytelen szeme már csaknem eleresztette az életet. Eleinte csak összenéztünk, később akaratlanul

elmosolyodtunk, egy éven át üdvözöltük egymást, s Isten tudja mióta elmesélünk egymásnak válogatás nélkül ezt-azt, ami épp adódik.

- Jó napot - szólított meg, mikor arra jártam, s ablaka még nyitva volt a dús és csöndes őszben. - Régen nem láttam.

- Jó napot, Ewald. - Ablakához léptem, ahogy ilyenkor mindig szoktam. - El voltam utazva.

- Merre járt? - kérdezte türelmetlen tekintettel.

- Oroszországban.

- Olyan messze? - Hátratámaszkodott, majd: - Egyáltalán milyen az az ország? Nagyon nagy, ugye?

- Igen - mondtam -, nagy és azonkívül...

- Butaságot kérdeztem? - Ewald elmosolyodott és belepirult.

- Dehogy, Ewald, ellenkezőleg. Mikor azt kérdezi, milyen is az az ország? - egyszerre annyi minden dereng föl bennem. Például, hogy mi határolja Oroszországot.

- Keleten? - vetette közbe barátom.

Elgondolkoztam.

- Nem.

- Északon? - tudakolta a béna ember.

- Látja - jutott eszembe -, a térképolvasás elrontotta az embereket. Ott minden sima és egyenletes, és ha meghatározták a négy égtájat, azt hiszik, elintézték, amit kell. De hát egy ország nem atlasz. Vannak hegyei és szakadécai. Fönt is, lent is belé kell ütköznie valamibe.

- Hm - mérlegelte barátom -, igaza van. Ezen a két oldalon mi határolhatja Oroszországot? - A beteg egyszerre olyan lett, mint egy kisfiú.

- Hiszen tudja - kiáltottam föl.

- Talán Isten?

- Igen - erősítettem meg -, Isten.

- Úgy - bólintott teljes egyetértéssel barátom. Csak azután ébredt benne kétely.

- Hát Isten... ország?

- Nem hiszem - válaszoltam -, de a primitív nyelvekben sok dolognak ugyanaz a neve. Van egy birodalom, amelyet úgy hívnak Isten, és aki uralkodik rajta, azt is Istennek hívják. Egyszerű népek nem tudják megkülönböztetni országukat és fejedelmüket; mindkettő nagy és

kegyes, félelmetes és hatalmas.

- Értem - mondta lassan az ablaknál ülő. - És Oroszországban érezni ezt a szomszédságot?

- Lépten-nyomon Isten hatása nagyon erős. Bármit visz magával valaki Európából, amint átjut a határon, ami nyugatról jön, kővé válik. Néha drágakővé, de csak a gazdagok, az úgynevezett „műveltek” számára, míg odaátról, a másik birodalomból jön a kenyér, és a nép abból él.

- De az legalább bőven jut a népnek?

Haboztam.

- Nem, korántsem, bizonyos körülmények megnehezítik Isten behozatalát... - Megpróbáltam eltéríteni ettől a gondolattól. – De sokat átvettek ennek a tágas szomszédságnak a szokásaiból. Például a teljes szertartásrendet. A cárhoz hasonló beszélnek, mint Istenhez.

- Tehát nem azt mondják, felség?

- Nem, mindkettőt Atyuskának hívják.

- És letérdelnek mindkettő előtt?

- Mindkettő előtt térdre vetik magukat, homlokukkal a földet érintik és sírva mondják: „Bűnös vagyok, bocsáss meg nékem, Atyuska.” Németek, ha ilyesmit látnak, megállapítják: méltatlan rabszolgaság. Nekem más a véleményem. Mit jelent

a letérdelés? Ennyi az értelme: van bennem alázat. Ahhoz épp elég meghajtanom födetlen fejemet, gondolja a német. Igaz, a köszönés, a meghajlás is ezt fejezi ki, afféle rövidítések, olyan országokban születtek meg, ahol nem volt elég hely arra, hogy mindenki végigfekhessék a földön. De a rövidítések hamar gépiessé válnak, a használatban elvesz valódi értelmük. Ezért jó, ahol még jut rá hely és idő, hogy mozdulatunkkal kiírjuk a teljes, szép és fontos szót: alázat.

- Igen, ha tudnék, én is letérdelnék - álmodozott a béna.

- De Oroszországban sok egyéb is Istentől érkezik - folytattam némi szünet után. - Az ember úgy érzi, hogy minden új dolog tőle ered, minden ruhadarab, minden étel, minden erény, sőt talán minden bűn is csupán az ő jóváhagyásával válhatik szokássá.

A beteg csaknem ijedten nézett rám.

- Csak egy mesére hivatkozom - siettem megnyugtatni -, úgynevezett bilinára, németül: ami megtörtént. Röviden elmondanám a tartalmát. A címe: hogyan jutott az árulás Oroszországba. - Az ablaknak támaszkodtam, s a béna ember behunyta szemét, mint kedves szokása volt, ha egy-egy történet elkezdődött.

- Rettenetes Iván cár elhatározta, hogy megadóztatja a szomszédos fejedelmeket, s kegyetlen háborúval fenyegette meg őket, ha nem küldik el aranyukat Moszkvába, a fehér városba. A fejedelmek tanácsba gyűlve, egy emberként visszaüzenték: „Három kérdést adunk föl neked. Jöjj el a kijelölt napon keletre, a Fehér Kőhöz, ahol egybegyűlve várunk, s oldd meg a három talányt. Ha helyes lesz a válaszod, azonnal megkapod a tizenkét hordó aranyat, amit kívánsz.”

Előbb gondolkodóba esett Iván Vasziljevics cár, de zavarta fehér városának, Moszkvának sok-sok harangja. Majd maga elé hívatta tudósait és tanácsosait, és mindahányat, akik nem tudtak megfelelni a kérdésre, a nagy, Vörös térre vezettette, épp oda, ahol Meztelen Vaszilij tiszteletére a templom épült, s irgalmatlanul lefejeztette őket. Ebbéli foglalatossága közben oly sebesen eltelt az ideje, hogy egyszer csak útban találta magát keletre, a Fehér Kő felé, ahol a fejedelmek várták. A három kérdés közül egyikre sem tudta a választ, de a hosszú lovaglás közben még mindig megvolt a lehetősége, hogy ráakad egy bölcsre; mivel akkoriban sok bölcs járt az országotat menekülőben, a királyoknak ugyanis az volt a szokásuk, hogy fejüket vetessék, ha nem találták őket elég bölcsnek.

Ilyenre ugyan nem sikerült rábukkannia, de egyik reggel meglátott egy vén, szakállas parasztot, amint épp templomot épített. Már a tetőszék megácsolásánál

tartott, a kis léceket rakta föl rá. A bámulatos az volt, hogy a vén paraszt újra meg újra lemászott a magasból, s a földön fölhalmozott, keskeny léceket egyenkint hordta föl, ahelyett, hogy egyszerre egész nyalábnyit vitt volna hosszú kaftánjában. Így szüntelenül le-föl kellett másznia, s beláthatatlan volt, ilyen módon valaha is helyére cipeli-e a sok száz lécet. A cár elvesztette türelmét:

- Tökfilkó - kiáltott rá (Oroszországban csak így nevezik a parasztokat) -, mért nem kapsz föl egy nyaláb fát s mászol föl vele a templom tetejére, sokkal egyszerűbb lenne.

A paraszt, mivel épp lenn volt, állva maradt, szeméhez emelte a kezét és így felelte:

- Ezt már csak bízd rám, Iván Vasziljevics cár, ki-ki a maga mesterségét érti a legjobban. De ha már épp erre lovagolsz, elárulom neked a három kérdés megfejtését, hiszen nincs már messze a keleti Fehér Kő, s mire odaérsz, tudnod kell. - És sorra megadta a választ mindháromra.

A cár a csodálkozástól alig jutott szóhoz, hogy megköszönje.

- Mivel jutalmazalak meg? - kérdezte végül.

- Semmivel - mondta a paraszt, s már föl is kapott egy szál lécet, hogy fölmászon vele a létrára.

- Megállj - parancsolta a cár -, azt már nem, halljam a kívánságodat.

- Hát, ha már ez a parancsod, Atyuska, adj nekem a tizenkét hordónyi aranyból, amit majd keleten kapsz a fejedelmektől, egyet.

- Jól van - bólintott a cár - Adok neked egy hordó aranyat. -Azzal sebesen ellovagolt, nehogy elfelejtse a három választ.

Mikor aztán a cár a tizenkét hordóval visszatért keletről, bezárkózott Moszkvában öttornyú palotájának, a Kremlnek kellős közepére, s egymás után öntötte ki a hordókat a terem csillogó padlójára úgy, hogy valódi aranyhegy támadt belőle, amely nagy, fekete árnyékot vetett a földre. Feledékenységéből a cár a tizenkettedik hordót is kiürítette. Vissza akarta tölteni, de fájlalta volna, hogy a fejedelmi aranyhalomból elvegyen. Éjszaka lement hát az udvarra, finom homokot töltött a hordóba, míg csak háromnegyed részig meg nem telt, halkan visszatért palotájába, aranyat szórt a homokra s reggel elküldte követével a hordót a messzi Oroszországnak arra a vidékére, ahol az öreg paraszt a templomot építette. Hanem az, mikor meglátta közeledni a követet, leszállt a tetőről, mely még távolról sem készült el, s odakiáltott neki:

- Ne is jöjj közelebb, barátom, térj vissza a hordóddal együtt, mert abban háromnegyed rész homok s csak egy szűk negyedrésznyi arany van; nekem ugyan nem kell. Mondd meg uradnak, mostanáig nem volt árulás Oroszországban. Ő maga a vétkes benne, ha majd rájön, hogy senki emberfiában nem bízhatik; immár ő maga mutatta meg, hogyan szegi meg a szavát valaki, és évszázadról évszázadra sok követőre lel majd a példája Oroszországban. Nem kell nekem az arany, megélek anélkül is. Nem aranyat vártam én tőle, hanem igazságot és tisztességet. De ő becsapott. Ezt mondd meg uradnak, a Rettenetes Iván Vasziljevics cárnak, aki fehér városában, Moszkvában, arany ruhában, de rossz lelkiismerettel ül.

Ellovagolt a követ egy darabig, aztán hátranézett: a paraszt és temploma eltűnt. Még a fölhalmozott lécek sem voltak többé ott, üres, sík pusztaság mindenfelé. Rémülten nyargalt a küldött Moszkvába vissza, lélekszakadva állt a cár elé s elmondta, alig érthetőn, mi történt, s hogy akit parasztnak vélték, nem lehetett senki más, mint maga Isten.

- Vajon valóban igaza volt-e? - tűnődött halkán barátom, mikor már elhangzott a történet.

- Talán - válaszoltam -, de tudja, a nép babonás... Hanem most már mennem kell, Ewald.

- Milyen kár - mondta őszintén. - Ugye, legközelebb megint elmond egy történetet.

- Szívesen, de csak egy föltétellel. - Még egyszer odaléptem az ablakhoz.

- Éspedig? - csodálkozott el Ewald.

- Alkalomadtán mindent el kell mesélnie a szomszéd gyerekeknek - kértem.

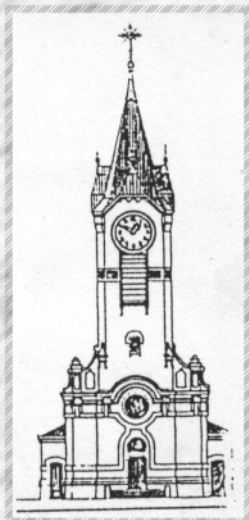
- Ó, a gyerekek mostanában oly ritkán látogatnak meg.

Megvigasztaltam:

- Majd eljönnek. Valószínűleg az utóbbi időben nem volt mesélő kedvében, talán hiányzott a mesélnivalója, vagy épp túlságosan is sok volt. De ha valakinek olyan igazi, jó története van, azt hiszi, az rejtve maradhat? Isten ments, az ilyen körbejár, kivált a gyerekek közt! Viszontlátásra! - Azzal elmentem.

És a gyerekek még aznap meghallgatták a történetet.

Egyházközségi hírek:

Plébánosunkat, **Liszkai Tamást**, a következő telefonszámokon lehet elérni:

06-30-359-1050, 273-260.

Miserend:

kedd-szombat: 18.⁰⁰

vasárnap: 9.⁰⁰ és 18.⁰⁰

A plébánia ügyfélfogadási rendje:

Kedd, Szerda, Péntek: 9⁰⁰ - 12⁰⁰ -ig.

A plébánia weboldala:

www.plebaniahivatal.roszkenet.hu

Május a katolikus hagyomány szerint a Szűzanyának szentelt hónap, ezért az **esti szentmisét** követően a **Loretói litániát** imádkozzuk.

Egyházközségünkben az **elsőáldozás május 15-én**, vasárnap a 9 órakor kezdődő szentmise keretében lesz megtartva.

Május 22-én, vasárnap egyházközségünk általános iskolás **hittanosai számára kirándulást** szervezünk **Kalocsára**, az érseki központba. A gyerekeket szülők is elkísérhetik.

Részvételi díj:

a hittanosoknak és kísérőiknek: **1500 Ft/fő,**

mindenki másnak **3000 Ft/fő,**

mely magába foglalja az útiköltséget és az ebédet.

LEHET MÉG RÁ JELENTKEZNI!!!

Részletesebb információ és jelentkezés a hitoktatóknál:

Kiss Gábornál (20/400-5869) és

Vargáné Ábrahám Ildikónál (20/400-5867).

IV. Páduai Szent Antal hét, június 1 - 5 között kerül megrendezésre.

Június 5-én, lesz templomunk Szent Antal napi búcsúja. A szentmisét **Nagy Róbert kunágotai plébános** fogja bemutatni.

IV. Páduai Szent Antal Plébániaprogram Röszke, 2011. június 1-5.

Nemzet és Hungaricum

Dátum	Események	Helyszín
Június 1. (szerda) 17 óra	CANTATA PROFANA – A kilenc csodaszarvas Színpadi játék Bartók Béla azonos című zeneműve alapján <i>a II. Hagastudio rituálpedagógiai gyerekcsoportjának előadása</i> gordonkán közreműködik: Gárdián Gábor rendezte: PUNK MÁRIA	Petőfi Sándor Művelődési Ház nagyterme
Június 3. (péntek) 19.30 óra	SZENTSÉGIMÁDÁS MAGYARORSZÁGÉRT Bartók Béla <i>Cantata profana</i> c. kórusművére	templom
Június 4. (szombat) 10 óra	NEMZETI EMLÉKMŰ FELAVATÁSA - a Trianoni döntés évfordulóján a „trianoni határ mellett” Beszédet mond: Nógrádi Zoltán, országgyűlési képviselő és Borbásné Márki Márta, Röszke község polgármestere	templomkert
Június 4. (szombat) 10.30 óra	NEMZETI RAJZPÁLYÁZAT EREDMÉNYHIRDETÉSE	templom
Június 4. (szombat) 11 óra	RÖSZKEI KATOLIKUS RENDEZVÉNYHÁZ - „KARTAL-HÁZ” FELSZENTELÉSE, majd piknik, játékos programok a plébániakertben	plébániaudvar
Június 4. (szombat) 19 óra	CANTATA SACRA – Ifj. Nikolényi István (ének) és Gémesi Márta (vers) előadóestje Közreműködik: Ábrahám Judit (orgona) és Dr. Bende Zsuzsanna (fuvola)	templom
Június 5. (vasárnap) 9 óra	BÚCSÚI SZENTMISE és „SZENT ANTAL KENYERE” szertartás - a szentmisét bemutatja és beszédet mond: Nagy Róbert, kunágotai plébános - benne - kitüntetések : a Páduai Szent Antal emlékérem átadása az Egyházközség érdekében végzett munkáért; hittanos emléklapok és jutalmak kiosztása „könyvbemutató”: Páduai Szent Antal pünkösdi prédikációja	templom

A rendezvényekre a belépés díjtalan! A műsorváltozás jogát fenntartjuk!

KIEMELT PARTNEREINK: Röszke Község Önkormányzata, Petőfi Sándor Művelődési Ház, röszkei
Teleház; MÉDIAPARTNERÜNK: Homokhát TV

IV. Pádúai Szent Antal-hét

Rajzpályázat

A röszei Pádúai Szent Antal Plébánia a röszei Nemzeti Emlékmű felavatásához kapcsolódóan rajzpályázatot hirdet általános iskolás diákok részére három korosztályban:

- I. 1-3. osztályosok részére
- II. 4-6. osztályosok részére
- III. 7-8. osztályosok részére

MOTTÓ: „EGY CÉLT FOGOK SZOLGÁLNI: A MAGYAR NEMZET ÉS MAGYAR HAZA JAVÁT.” (Bartók Béla)

2011 Húsvéthétfőjén a magyar országgyűlés új alaptörvényt fogadott el. Ugyancsak ebben az esztendőben Röszen, a templomkertben Nemzeti Emlékművet állítunk fel a magyar történelem jeles dátumainak és az általuk jelzett eseményeknek a megjelölésével. Az új alaptörvény nemzeti hitvallásának szellemében kiemelt értéknek tartjuk, hogy „Szent István király ezer évvel ezelőtt szilárd alapokra helyezte a magyar államot, és hazánkat a keresztény Európa részévé tette”, s hogy „népünk évszázadokon át harcokban védte Európát, s tehetségével, szorgalmával gyarapította közös értékeit”. Ennek megfelelően becsüljük meg „örökségünket, egyedülálló nyelvünket, a magyar kultúrát, a magyarországi nemzetiségek nyelvét és kultúráját, valamint a Kárpát-medence természet adta és ember alkotta értékeit”. A pályázat témája Magyarország, a magyar nép és táj, valamint a magyar történelem értékeinek bemutatása.

A rajzok technikai követelménye:

színes ceruzával rajzolt kép

Pályázati követelmények:

Pályamunkák mérete: A/4-es rajzlap

Színezőt vagy másolt képet nem fogadunk el!

Mindenki csak egy pályamunkát küldhet be!

A rajzok hátlapján kérjük feltüntetni az alkotás címét, valamint a készítő nevét, osztályának megjelölésével.

Beküldési határidő: 2011. május 30. (hétfő)

Az elkészült pályamunkákat a röszei plébánia címére kérjük eljuttatni, ill. személyesen is le lehet adni a hitoktatóknak.

Eredményhirdetés: 2011. június 4. (szombat)

Az egyes kategóriák első három helyezettje kap jutalmat és oklevelet! Továbbá mindenki, aki pályázott, ajándékban részesül!

AZ ELSŐÁLDOZÁSRA felkészült fiatalok:

Elsőáldozás
(2011. május 15.)

1. *Acsai Pál*
2. *Bata Vivien*
3. *Börcsök Alexandra*
4. *Erdélyi Cintia Laura*
5. *Kónya Barbara*
6. *Kovács István*
7. *Kovács Marcell*
8. *Magyari Petra*
9. *Nadgeller Péter*
10. *Pipicz Rajmund*
11. *Sallai Dániel*
12. *Schvartz Tamás*
13. *Szabó Bence Bálint*
14. *Szekeres Bence Zoltán*
15. *Sztathatosz Sebestyén*
16. *Varga Réka*

*Vacsora közben Jézus
kezébe vette a kenyeret,
megáldotta, megtörte s
odanyújtotta tanítványainak,
ezekkel a szavakkal:*

*„Vegyétek és egyétek, ez az
én testem!”*

(Máté 26:26)

Hegyi Éva:

Hiszek a Szeretetben

Hiszek az élő, örök Szeretetben,
hiszek erősen, szentül, törhetetlen,
hiszek az Isten- küldte üzenetben,
mely átrezdül a könnyek húrjain,
Hiszek a Kézben, amely fogva tart
a sziklák szakadékos útjain.

Hiszek a Szeretetben, mely felém
sugárzik nagy magányom éjjelén,
a végtelennek tűnő némaságban,
ahova senki nem jöhet utánam;
a Szeretetben, mely ölébe fog,
mikor legjobban egyedül vagyok...

Hiszek a Szeretetben, mely nevel,
gyötör, lesújt, és mégis fölemel,
és összetöri vágyam, büszke énem,
hogy új egésztest formáljon belőlem;
hiszek a Kézben, amely alakít,
keményen bár, de gyógyít és javít.

Hiszek az élő, örök Szeretetben,
amelybe egykor belehull a lelkem;
Hiszek az Isten- küldte üzenetben,
mely a viharok torkán zúg felém,
hiszek az Arcban, mely fölém hajol
a szenvedések néma éjjelén...

(1950)

Páduai Szent Antal Plébánia karitászcsoportjának hírei:

”Ugyebár barátom, nem kell ahhoz számtan,
 hogy megszámolhassam, hány édesanyám van.
 Tudhatom, láthatom ugyebár, hogy hány van,
 egyetlen-egyetlen-egyetlen anyám van.
 Ó, jóságos Isten, hogy kell rá vigyáznom!
 Másikat nem kapok sehol e világon.”

(Ismeretlen szerző)

Ezzel a gondolattal kívánunk ismételten boldog Anyák Napját minden kedves Édesanyának!.

Plébániánk várhatóan 2011. június 5-én ünnepli Szent Antal ünnepét. A délelőtti szentmisén a Karitászcsoport segítségével Szent Antal kenyere osztására is sor kerül. De mit is jelent ez a kenyér?

Akik Szent Antal pártfogását kérik ügyes-bajos dolgaikban, megfogadják, hogy kérésük beteljesülése után kenyeret vagy kenyérre való összeget ajánlanak fel a szegények ellátására. Az ilyen irgalmassági jó cselekedetet nevezzük „Szent Antal kenyérének”. Cserébe a hívek megszentelt kenyeret kapnak segítségük jelképeként.

A „Szent Antal kenyere” néven ismert alamizsnálkodás mai formája Toulon franciaországi városban jött szokásba. Fennállása különös körülmények közrejátszásával kezdődött. Bouffier Lujzának szatócsboltja volt a városban. Egyszer sehogy sem tudta felnyitni az üzletajtót. Lakatost kellett hívnia. A zárát annak sem sikerült kinyitnia. Feszítővasakért indult műhelyébe. A tulajdonosnő visszatartotta, s arra kérte tegyen meg még egy kísérletet, hátha kinyílik a zár. A lakatos újból munkához látott, a boltosnő pedig lelke mélyén Szent Antalhoz fordult, és azt ígérte, hogy ha a zár felnyílik, nagyobb összeget ad Szent Antal szegényeinek kenyérre. A zár felnyílt.

Az esetnek híre ment Toulonban és a környékén, sőt egész Franciaországban. Az említett Bouffier boltosnő hálából Szent Antal-szobrot állított fel üzletébe. Eléje perselyt helyezett. Naponta százával jelentek meg az emberek a Szent szobra előtt. Segítségét kérték, és ajándékaikat adták át. A mozgalom néhány évtized alatt meghódította egész Európát. Egymás után állították fel a templomokban a Szent szobrát, amely elé perselyt helyeztek. Ma már alig van a világon olyan vidék, amerre ne tudnának az emberek erről a vallási szokásról, alig akad olyan templom, ahol ne állítottak volna fel hasonló perselyt. A perselybe helyezett adományokból segítik a szegényeket, rászorultakat.

A szentmisén mindenki saját elhatározása szerint kérheti Szent Antal segítségét ügyes-bajos dolgában. A szertartás során megszentelt kenyereket a Karitászcsoport tagjai osztják szét a megjelent hívők között.

Múltidézés egy rejtélyes levelesládából

Viharban

Elborult az ég, villám cikázott a felhők között és hatalmas szélvész kerekedett. Olyan erővel tört ki a nyári zivatar, hogy ritkaság.

Tímár János újságot olvasott éppen. A nagy égzengésre felriadt.

– Uram, micsoda szélvész! Szét fogja hányni a kazlakat. Utána kell nézni a napszámosoknak.

Valamikor jómaga is künn dolgozott a földeken, de most már megurasodott és napszámosokkal dolgoztatott a földjén. De ha bajt, veszélyt érzett, akkor nem nyughatott, saját magának kellett utánanézni a földnek.

A felesége biztatta:

– Jó is lesz, nehogy baj legyen. Azután rémülten a fejéhez kapott.

– A kotló a csibékkel... Meg a kis kacsák ... Jaj nekem, minden odakünn van, agyonveri a vihar a kis jószágokat!

Már futott is lelkendezve s odakintről hangzott a hangja:

– Hej Marcsa, Borcsa, hol vagytok? – rikoltzott a cseléd lányok után, majd meg az állatait hívta: pi-pi-pi...

Futkosott erre, arra.

– Az az ostoba kanász miért nem hajtja be a malacokat?!

Nagy szaladgálás, kiabálás, lőtás-futás, végre mindent beteltek. Timárné asszony átázva, lucskosan kerül be a házba. Akkor veszi észre, hogy gyerekei közül csak Palika és Annuska állnak az ablaknál, de a legidősebb, már iskolás Gyuri nincs bent.

– Hol van Gyuri?? – kérdezi ijedten.

– Nem tudom – feleli a kislány, de a fiúcska hallgat és sunyin néz, mintha tudna valamit a dologról.

– Hol van a bátyád?! – ripakodik rá az édesanyja.

– A kis hajóját vitte le a gátra – vallja be szepegeve a gyerek.

– Istenem, a szerencsétlen! Még elsodorja az ár!

Nagykendőt kanyarít a nyakába és fut. És közben éledezni kezd a lelkiismerete:

– A kazal, a kotló, a malac, az fontos volt nektek. És a gyerekekre nem gondoltatok! Hát mik vagytok ti? Disznópásztorok vagy édes-szülők?

– Istenem, segíts, csak most segíts! – nyögött fel az anya.

A lelkiismerete azonban tovább beszélt:

– Így van ez mindig. Csak a föld, a gazdaság és az állatok. A gyerek, mintha nem is volna. Ha vizet kér a kislányod, sohse érsz rá a gazdaságtól. A fiad tanító ura hányszor üzent már az uradért, ma sem volt még nála. Arra nem ér rá. Az iskolai ünnepségre hogy hívott a kisfiad, nem mentetek. Sajnáltátok a pénzt rá. 'Mert minden a pénz, a gabona, az állat és a gyerek az semmi.

Az asszony síró lelke fogadkozott:

– Szent Antal-szobrot veszek a templomnak, csak előkerüljön a gyerek.

És a csodálatos szent kegyesen tekintett kérésére, könyörögvén az Úrnál. Gyuri jött szemben sántítva, összekarmolva és csuromvizesen.

– Édesanyám! – futott sírva az anyjához. – Majd elvitt a víz. De a gerendába kapaszkodtam és kimásztam mégis! Na verjen meg' édesanyám!

Dehogyan verte, dehogyan verte! Sírva ölelte a szívére. Hiszen a halál torkából kapta vissza. Majd elnyelte a piszkos ár az ő kedves, okos kis fiacskáját, amíg az anyja a malacok és tyúkok után szaladt.

A gyerek így hát megkerült, de alaposan meghűlt. Amikor lázában félrebeszélve feküdt, sok lelkiismeret furdalással teljes órákat okozott még virrasztó szüleinek.

Az apa sajgó szívvel nézte szenvedő gyermekét s újra-újra átélte azt a borzasztó órát, amikor nyugodtan, vígan ért haza s messziről kiabálta már:

– Semmi baj a földön! De torkára forrt a szó, ahogy a cselédek eléje futottak:

– Elveszett Gyurika, utána futott a gátra az anyja.

– A gyerek! Akire nem is gondolt a kitörő viharban!

Nem gondolt a gyerekekre. Csak a kazalra, a pénzt termő földre... Mindig is így teszi. Pedig az élet is vihar és állandóan fenyeget az élet piszkos árja, hogy elsodorja a gyengéket... És ő, az édesapa, sohse gondolt arra, hogy lelkileg erősnek nevelje a fiait... Gabonacsős volt és nem szülő...

Térdre borult a kis beteg ágyánál és sírt. Sírt, imádkozott és javulást fogadott a két szülő.

Isten meghallgatta a bűnbánókat. A gyerek felépült. És a szülők attól fogva többet gondoltak gyermekeik nevelésével, mert megértették, hogy a szülőnek a legelső és legfőbb gondja a gyermekek nevelése.

(Összegyűjtötte: Kiss Gábor)

Ünnepi kipróbált receptek

CSOKI CSEMEGE

Hozzávalók:

- 2,5 dl natúr joghurt
- 1 dl étolaj
- 2 tojás
- 4 dkg porcukor
- 1 cs. vaníliás cukor
- fél cs. sütőpor
- 6 dkg liszt
- 50 dkg tejsokoládé
- 15 dkg mazsola
- 20 dkg Rama
- készen kapható fehér csoki korongok

Elkészítés:

A joghurtot az olajjal, a tojásokkal, a porcukorral és a vaníliás cukorral egyneműre keverjük. Apránként hozzászórjuk a sütőporral elkevert lisztet, és összedolgozzuk. 10 dkg csokoládét egészen apróra tördelve hozzáadunk, és a mazsolát is beleforgatjuk. Egy kisebb tepsit kibélelünk sütőpapírral, és belesimítjuk a masszát. Betoljuk az előmelegített sütőbe, és 30 perc alatt készre sütjük. Utána a papírt lehúzzuk a tésztáról, és kihűtjük. Szabályos kockákra vagdaljuk, majd egyenként, Ramával elkevert, olvasztott tejsokoládéba mártjuk. Rácson hagyjuk megszáradni, és mindegyik tetejére 1-1 fehér csoki korongot teszünk.

Elkészítési idő kb. 60 perc

Sütés kb. 200 °C-on

Jó étvágyat!

Kalendárium

Május 13. HALLGATAG SZENT JÁNOS püspök, remete

Nikopolisz, 454. január 8. +Szent Szabbász lavra, Jeruzsálem mellett, 558.

Származásánál fogva János inkább a politikai vagy a szellemi életben való vezető szerepre rendeltnek látszott, mint arra az útra, amelyet már korán, szívének mélységes hajlamából kezdett követni. Szülei gazdag és politikailag nagyon befolyásos polgárok voltak Nikopolisz örmény városban. Családja körében, ahol testvéreivel együtt felnőtt, keresztény nevelést kapott. Szüleit meglehetősen korán elvesztette, s haláluk után csakhamar szétosztotta apai örökségét a szegények között, felépített egy templomot, és – mindössze tizennyolc évesen – kolostort alapított, amelyben tíz hozzá hasonló fiatalemberrel együtt szerzeteséletet élt. Ezekről az évekről nem sokat tudunk. Mérséklettel és céltudatosan gyakorolta a rábízottakkal együtt a test és lélek megfékezését, melynek szükségszerűen meg kell előznie minden lelki életet; egyúttal teológiai tanulmányokat is folytatott. Korán kifejlődött tanítói bölcsessége ismertté tette, és így történt, hogy az örményországi Kolonia püspökének halála után a közösség alig huszonnyolc évesen püspökéül kérte.

Felszentelése után kilenc éven át helyállt hivatalában anélkül, hogy szerzetesi életmódját feladta volna. Áldásos hatása közvetlen környezetén túl a császári udvarban magas politikai méltóságokat viselő rokonára is kiterjedt. Sógora, Paszinikosz viszont, aki időközben az ország legnagyobb hatalmi méltóságába jutott, minden módon zaklatta az örmény egyházat, s a püspök végül jobbnak látta, hogy elhagyja Örményországot és Konstantinápolyban panaszt tegyen a császárnál. Miután Konstantinápolyban Zénó császárral és Eufémiosz érsekkel közölte az örmény egyház helyzetét, titokban a Szentföldre utazott.

Kiválóan értett hozzá, hogy eltűnjön az emberek szeme elől; évtizedekig tartott, amíg felfedezték titkát. Rövid ideig Jeruzsálemben tartózkodott az öregek otthonában, ezután megtalálta az utat Szent Szabbász nem messze, Júda pusztaságában fekvő, első virágkorát élő nagy lavrájához. Amint később elbeszélte életrajzírójának, Szküthopoliszi Kürillosznak, egy látomás irányította oda, egy „fénykereszt alakú” csillag.

Szabbász, aki semmit sem sejtett János múltjáról és püspöki méltóságáról, a gondnokra bízta a novíciust, aki a legalantasabb szolgálatra osztotta be, ő pedig önátadó buzgósággal szolgált a lavra minden szerzetesének, vizet hordott a patakról, segített a sütés- főzésben és mindenekelőtt a fejlődő kolostor építkezéseiben. Minden munkában olyan jól bevált, hogy rábízta a vendég- és konyhamester felelősséggel teli tisztségét. Nemcsak a számos kolostorlakó szükségleteiről gondoskodott, hanem azoknak az építőmunkásoknak az ellátásáról is, akik a lavrától nem messze egy kis kolostor felépítésén dolgoztak.

Egy év múlva Szabbász szerzetesének, akit most már a lelki életben a haladók közé számított, kijelölte a lavra egy remetecelláját (egy barlangot vagy egy kunyhót egy közeli szakadékban). Rendszerint hétfőtől péntekig tartózkodott ott, és csak a szombati, vasárnapi

közös szentmisére tért vissza a testvérek közösségébe. Három év múlva még egyszer kiragadták a csendes szemlélődésből: Szabbász rábízta a gondnok tisztségét, amely mindenféle kolostori beosztás közül talán leginkább követeli meg a foglalkozást a kolostoron kívüli világgal. János feladatát olyan körültekintéssel, önátadással és szeretettel látta el, hogy a lavra felvirágzott gondos irányítása alatt.

Szabbász, aki még mindig nem tudta, hogy micsoda „kincset” rejteget kolostora falai között, most már elérkezettnek látta az időt, hogy szerzetesét pappá szenteljék. Nehéz helyzetében János megosztotta titkát a pátriárkával, aki a Golgota dombján az Anasztaszisz-templomban akarta pappá szentelni. Könyörgésére, hogy ne árulja el kilétét, a pátriárka röviden közölte Szabbásszal, hogy a papságra javasolt szerzetest nem szentelheti fel, majd elbocsátotta mindkettőjüket.

János ezután teljesen visszahúzódott cellájába, és még hét végén sem tért vissza a lavrába; többé nem is vett részt a testvérek istentiszteletén. Négy éven át teljes elhagyatottságban és magányosságban élt. Amikor 503-ban forrongás tört ki a Szabbász-lavrában, János elhagyta celláját, és a Holttenger nyugati partjánál levő Ruban-pusztaságba ment.

Hat évet töltött el egy barlangban. Vadon termő gyümölcsökkel és gyökerekkel táplálkozott, alkalmilag pedig jó emberek adományával is élt.

Életrajzírója, Kürillosz, aki Jánost idős korában ismerte meg, ezeket az éveket így foglalja össze: „Arra vágyódott, hogy a nyugalomban Istennel kerüljön kapcsolatba, és lelki szemét megtisztítsa a nagy bölcsesség által, hogy leplezetlen tekintettel sugározza vissza az Úr dicsőségét, és azon fáradozott, hogy dicsőségről dicsőségre haladjon előre a legnagyobb iránti vágyakozásban.” Az Istennel való eme kapcsolat kívülállóval meg nem osztható „édessége” kárpótolta minden nehézségért, amelyet a minden emberi melegségtől és védettségtől távoli, vadállatoktól és félvad nomádoktól fenyegetett kősvatagi élet hozott magával. A veszély jelentősen megnőtt, amikor a perzsák meghódították Amidát, és a Holt-tenger melletti sivatagi sávot nomád szaracén hordák tették bizonytalanná.

Amikor Szabbász újból átvette kolostora vezetését, felkereste Jánost magányában, mivel aggódott érte. Azzal érvelt, hogy János már eléggé rábízta magát Isten gondviselésére, most már engedjen teret az emberi gondoskodásnak is, és térjen vissza a testvérek oltalma alá. János engedelmeskedett: otthagyta szeretett magányosságát, és a Szabbász-lavrától nem messze, egy előreugró szikla alatt egy parányi cellába záratta be magát. Ekkor már kb. ötvennyolc éves volt.

Haláláig még negyvenhat évig élt – nem hagyta el többé celláját, még mesterének, Szabbásznak halálakor sem. E hosszú évekből nagyon kevés ismeretes: életének néhány epizódja, csodás gyógyításai (különösen megszállottakon). János most sem szakadt el a világtól. Cellájának ablakán nemcsak tanítványai és lavrabeli testvérei kopogtattak, hanem mindenfelől érkező segítség- és tanácskérők; és senki sem távozott tőle vigasz nélkül. Gyógyító erő áradt ki kezéből és imádságából. Krisztus ereje volt ez, akihez hosszú, lemondásban gazdag élete folyamán mindig hasonlóbba igyekezett válni.

(Összeállította: Kiss Gábor)

Viccek:

Kovács ki akarja festetni a lakását, ezért hív egy szobafestőt.

- Mondja, mester, mennyit kér a festésért?

- 500 forintot négyzetméterenként.

- Úristen! Annyiért még Michelangelót is elhívhatnám!

- Nézze, uram, - feleli a mester - ha az fickó, akit említett, olcsóbban vállalja, az biztos, hogy nem a mi szervezetünkhöz tartozik.

A férj hazamegy a munkából, a felesége ezzel fogadja:

- Drágám, szeretném bejelenteni, hogy hamarosan már nem csak ketten leszünk, hanem háromtagúra bővül a család!

A férfi boldogan átöleli az asszonyt:

- Csak nem?

Mire a feleség:

- Jaj, drágám, olyan jó látni, hogy így örülsz, amiért holnaptól anyám ideköltözik.

A professzor hazaér a munkából, a felesége kérdezi:

- Hol hagytad a kocsit, drágám?

- Miért? Kocsival mentem ma dolgozni?

- Igen, reggel vitted magaddal a slusszkulcsot.

- Tényleg...már emlékszem. Mikor kiszálltam az autóból az egyetem előtt, visszafordultam, hogy megköszönjem a sofőrnek a fuvart, az meg rám se nézett, csak gyorsan elhajtott.

Hajnal háromkor egy részeg csapat veri fel az utca csendjét. Fejük fölött kinyílik egy ablak, és egy asszony dühösen kikiabál, hogy hagyják abba a lármázást.

- Ez az a ház, ahol Kovács Pista lakik? - kérdezi a nőtől az egyik fickó.

- Igen.

- Akkor jöjjön már le, aztán válassza ki közülünk, hogy a többiek hazamehessenek!

A férj hazaér a munkából, a felesége feldúltan fogadja:

- Képzeld, itt volt ma anyám, és amikor indult haza, a falióra kis híján a fejére esett! Ha egy másodperccel később nyitja az ajtót, biztosan belehalt volna!

Mire a férj magában dünnyögve:

- Az a szemét óra, mindig is késett!

Minden hiányzó szó "R" betűvel kezdődik!

Rejtvény !!!

1. "Lábán ezt válaszolta: "Jobb, ha neked adom, mint idegen férfinak, maradj hát nálam." Jákob hét évig szolgált, de olyannak tűnt szemében, mint egy nap, annyira szerette."
2. "Még be sem fejeztem, amikor kijött, korsóval a vállán. Lement a forráshoz és merített. Akkor megszólítottam: Engedd, hadd igyam. Gyorsan levette korsóját, és azt mondta: Igyál, tevéidet is megitatom."
3. "Mózes tehát közbenjárt a népért. Mózes tehát csinált egy és egy póznára tette. Akit megmartak a kígyók, de föltekintett a, az életben maradt."
4. "Erre Noémi azt mondta neki: Nézd, sógornőd visszatért népéhez és istenéhez. Térj hát vissza te is, kövesd! Dekérlete: Ne kényszeríts rá, hogy elhagyjalak és elmenjek. Mert ahova te mész, megyek én is. Ahol te letelepszel, letelepszem én is. A te néped az én népem, a te Istened az én Istenem."
5. "Amikor megérkeztünk, Pál engedélyt kapott, hogy saját szállást vegyen egy katona őrizete alatt." (ApCsel 28)
6. "Addig megmarad a hit, a és a szeretet, ez a három, de közülük a legnagyobb a szeretet."
7. "Nincs többé zsidó vagy görög, vagy szabad, férfi vagy nő, mert mindannyian eggyé lettetek Krisztus Jézusban."
8. "Amikor Péter föleszmélt, megszólalt: - Most már csakugyan tudom, hogy az Úr elküldte angyalát, és kiszabadított. Mihelyt feleszmélt, elment Máriának, a Márknak nevezett János anyjának a házába, ahol sokan voltak együtt és imádkoztak. Zörgetett a bejáratnál a kapun. Kijött egynevű szolgáló, aki meghallotta a zörgetést." (ApCsel 12)

A rejtvényre adott megfejtéseiket minden hónap 28-ig várjuk. Leadhatók a sekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőinél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy Interneten.

Előző rejtvényünkre egyetlen helyes megfejtés sem érkezett:

Az áprilisi rejtvényünk helyes megfejtése:

„Máté: 1/c, 2/a, 3/c; Márk: 1/a, 2/b, 3/d;
Lukács: 1/d, 2/d, 3/a; János: 1/b, 2/c, 3/b"

CSODATÉVŐ

A röszkői egyházközség havonta megjelenő lapja
Szerkesztette: Ábrahám Judit, Kiss Gábor, Tóth Zoltán
Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert
Lektorálta: Liszkai Tamás plébániai kormányzó
E-mail: csodatevo@citromail.hu